

וא"ו באמצע של שתי יודיים
 מראה על עלת כל העליונים
 שאין אלוה חוץ ממנו. זהו
 שכתוב (שם) ומבלעדי אין אלהים.
 ומשום שהשכינה כלולה
 מהעליונים ותחתונים, נקראת
 בשם של עליונים ותחתונים. זהו
 שכתוב (שם מ) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא.
 לְכֻלָּ הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים
 בַּשְּׂכִינָה נְקִרָאוּ, שְׁנִקְרָאת שֵׁם,
 שְׂבִשְׂבִילוֹ אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם (שמות לג) וְאֲדַעַף בְּשֵׁם.

איש לא נעדר מפל העליונים
 והתחתונים שלא נקראת בהם.
 בעליונים - הרי בארנו שנקראת
 בשם של כל ספירה וספירה,
 בהיותה, בנקודתה, ובשמות של
 כל הכנויים. ונקראת בשם של
 התחתונים - פסא, שרף, מלאך,
 אופן. פסא, (תהלים קג) ה' בַּשְּׁמַיִם
 הַכִּיּוֹן פִּסְאוֹ. מה זה שמים? זה
 העמוד האמצעי. ומשום זה סמך
 לו (שם) ומלכותו בכל משלה.
 מצד של השמים נקראת שמימה.
 זהו שכתוב (בראשית טו) הַבַּיִט נָא
 הַשְּׂמַיְמָה. וכמו שהיא נקראת
 בשם של העליונים והתחתונים,
 כך נקרא העמוד האמצעי
 בעליונים ובתחתונים, שהיא (בכל
 אחת במדתו) מדתו, והיא שעור
 קומתו.

ונקראת שרף, זהו שכתוב (ישעיה
 ו) וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים.
 כמו שמלאך שנקרא שרף
 ונקראת מלאך. זהו שכתוב
 (בראשית מז) הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי
 מִכַּף יָדַי. ויסע מלאך האלהים.
 ומלאך פניו הושיעם.

ונקראת מלאך על שם מטטרו"ן,
 כשהיא עושה בו את שליחותו
 של בעלה. ונקראת אופן על שם
 סנדלפון, כששלטונה בו על
 התחתונים. ונקראת מרפכה על
 שם ארבע חיות של המרפכה

וא"ו באמצעיתא דתרין יודין אחזי על עלת
 כל עלאין דלית אלהא בר מנה. הדא
 הוא דכתיב (שם) ומבלעדי אין אלהים. ובגין
 דשכינתא איהי כלילא מעלאין ותתאין,
 אתקריאת בשמא דעלאין ותתאין. הדא הוא
 דכתיב (שם מ כו) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא. לְכֻלָּהוּ עֲלִיּוֹן
 וְתַתְּאִין בַּשְּׂכִינָתָא אֲתַקְרִיאוּ, דִּאֲתַקְרִיאת שֵׁם
 דְּבַגְיָנָה אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם (שמות לג)
 וְאֲדַעַף בְּשֵׁם.

איש לא נעדר (ישעיה מ כו). מפלהו עלאין ותתאין
 דלא אתקריאת בהון. בעלאין הא
 אוקימנא דאתקריאת בשמא דכל ספירה
 וספירה, בהויתה בנקודתה ובשמיהן דכלהו
 פנויים. ואתקריאת בשמא דתתאין פסא שרף
 מלאך אופן. פסא (תהלים קג יט) ה' בַּשְּׁמַיִם הַכִּיּוֹן
 פִּסְאוֹ. מאי שמים, דא עמודא דאמצעיתא.
 ובגין דא סמיה ליה (שם) ומלכותו בכל משלה.
 מסטרא דשמים אתקריאת שמימה. הדא הוא
 דכתיב (בראשית טו ה) הַבַּיִט נָא הַשְּׂמַיְמָה.

וכמא דאיהי אתקריאת בשמא דעלאין
 ותתאין, הכי אתקרי עמודא דאמצעיתא
 בעלאין ותתאין, דאיהי (בכלא חוץ במדתה) מדתה
 ואיהי שעור קומתיה.

ואתקריאת שרף. הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ו)
 וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים. כגוני
 דמלאך דאתקרי שרף ואתקריאת מלאך. הדא
 הוא דכתיב (בראשית מז טז) הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכַּף
 יָדַי. (שמות יד יט) וַיַּסַּע מְלָאךְ הָאֱלֹהִים. (ישעיה סג ט)
 ומלאך פניו הושיעם.

ואתקריאת מלאך על שם מטטרו"ן כד איהי
 עבידתא ביה שליחותא דבעלה.
 ואתקריאת אופן על שם סנדלפון כד
 שלטנותה ביה על תתאין. ואתקריאת מרפכה

שְׁלֹמֹה כִּשְׁשֹׁלְטוֹנָה עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ (תהלים קג יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. נִקְרָאת דְמוֹת אָדָם, דְמוֹת אֲרִיָה, דְמוֹת שׁוֹר, דְמוֹת נָשֶׁר בְּהֶוֶן. וּבְאֵלּוּ הַדְּמִיוֹנוֹת נִרְאִית לַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (הושע יב) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

וַיֵּשׁ נְבִיאִים שֶׁהֵם מִהַמְּרַכְּבָה הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁנִּקְרָאוּ בְּנִים. כְּמוֹ זֶה מִי שִׁירָא מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שׁוֹרָה י' בְּלָבוֹ. וּמִי שִׁאֲוָהֵב אוֹתוֹ, שׁוֹרָה ה' בְּמַח. וְעַל שְׁמֵי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נְאֻמֵּר (דברים כט) הַנִּסְתָּרֹת לֵה' אֱלֹהֵינוּ. שְׁמֵי שִׁירָא מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹ שִׁאֲוָהֵב אוֹתוֹ, נִסְתָּר הוּא מִבְּנֵי אָדָם, וְהַנְּגֻלוֹת הֵן ו"ה. מִי שֶׁמֵּתַעֲסֵק בַּתּוֹרָה, שׁוֹרָה ו' בְּפִיו. וּמִי שֶׁעוֹסֵק בְּמִצְוָה, שׁוֹרָה ה' בְּמַאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרָיו.

וּמִצְוָה כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁהֲצִיצִית שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (במדבר טו) וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית, וּפְרָשׁוּהָ בְּעֵלְי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַפּוֹחֹת לֹא יִפְחַת מִשְׁבַּעָה, וְכָל הַמוֹסִיף לֹא יוֹסִיף עַל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. וְהֵם שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר בֵּין קְשָׁרִים וְחִלּוֹת לְכָל צַד - עוֹלִים שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם. עֲרִיבָם נְאֻמֵּר (ישעיה טו) וְהוֹכֵן בַּחֲסֵד כֶּסֶף. חֲסֵד בְּגִימְטְרִיא שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם. וְהַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה אָמַר, כָּל מִי שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין וְצִיצִית, כְּאֵלוֹ מְקִים תְּרִי"ג מִצְוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא בְּצִיצִית כְּאֵלוֹ מִתְקַן כֶּסֶף לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. בַּתְּפִלִּין, שֶׁהֵם שֵׁם יְהו"ה, כְּאֵלוֹ הוֹרִיד יְהו"ה עַל כֶּסֶף.

אִם כֵּן, לָמָּה נְאֻמֵּר אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים? אֲלֹא וְדַאי שְׁנֵי סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים כְּאֵן, אֶחָד שֶׁל גְּאֵלֶת הַעֲמוּד

עַל שֵׁם אַרְבַּע חִיּוֹן דְּמִרְכַּבְתָּא דְּלִתְתָּא. כִּד שְׁלֹטְנוּתָהּ עֲלֵיהוּ כְּמָא דְּאוּקִימְנָא (תהלים קג יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. אֲתִקְרִיאַת דְמוֹת אָדָם, דְמוֹת אֲרִיָה, דְמוֹת שׁוֹר, דְמוֹת נָשֶׁר בְּהֶוֶן וּבְאֵלִין דְּמִיוֹנוֹת אֲתִחְזִיאַת לַתְּתַאֲיִן דְּאֲנוּן עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. הָדָא הוּא דְכִתְיִב (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

וְאִית נְבִיאִים דְּאֲנוּן מִמְּרַכְּבָה עֲלָאָה דְּאֲתִקְרִיאוּ בְּנִים. כְּגוֹנָא דָּא מָאן דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁרִיא י' בְּלָבָה. וּמָאן דְּרַחִים לִיה שְׁרִיא ה' בְּמַחָה. וְעַל אֵלִין תְּרִין אֲתָנוּן אֲתָמַר (דברים כט כח) הַנִּסְתָּרֹת לֵה' אֱלֹהֵינוּ. דְּמָאן דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אוֹ רַחִים לִיה סְתִים אִיהוּ מִבְּנֵי נָשָׂא. וְהַנְּגֻלוֹת אֲנוּן ו"ה. מָאן דְּאֲתַעֲסֵק בַּתּוֹרָה שְׁרִיא ו' בְּפוּמָה. וּמָאן דְּעִסִּיק בְּמִצְוָה שְׁרִיא ה' בְּמַאֲתִים וּשְׁמֹנֶה וְאַרְבָּעִים אֲבָרִים דִּילָהּ.

וּמִצְוָה כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אֲתָנוּן כְּגוֹנָא דְּצִיצִית דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (במדבר טו כח) וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית, וְאוּקְמוּהָ מְאֲרִי מִתְּנִיתִין כָּל הַפּוֹחֹת לֹא יִפְחַת מִשְׁבַּעָה, וְכָל הַמוֹסִיף לֹא יוֹסִיף עַל תְּלִיסֵר. וְאֲנוּן תְּמַנְסֵר בֵּין קְשָׁרִים וְחִלּוֹן לְכָל סְטְרָא סְלָקִין שְׁבַעִין וְתִרִין.

עֲרִיבָהּ אֲתָמַר (ישעיה טו ה) וְהוֹכֵן בַּחֲסֵד כֶּסֶף. חֲסֵד בְּגִימְטְרִיא ע"ב. וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא אָמַר כָּל מָאן דְּמִנַּח תְּפִלִּין וְצִיצִית, כְּאֵלוֹ מְקִים תְּרִי"ג מִצְוֹת דְּאוּרִיתָא. וְלֹא עוֹד אֲלֹא בְּצִיצִית כְּאֵלוֹ מִתְקַן כְּוֹרְסִיָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. בַּתְּפִלִּין דְּאֲנוּן שֵׁם יְהו"ה כְּאֵלוֹ נְחִית יְהו"ה עַל כְּוֹרְסִיָּא.

אִי הָכֵי אֲמַאי אֲתָמַר אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים. אֲלֹא וְדַאי תְּרִין רְזִין עֲלָאִין הָכָא. חַד דְּפִרְקָנָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא

האמצעי והשכינה, והאב והאם שהם יהו"ה, אין תלויה אלא בעלת כל העליונים, שהוא מפלא ומכסה בכתר עליון. ואחד שמהצד של צדיקים גמורים אינו חבוש ואסור בגלות, אלא הוא אסור וחבוש עמהם באהבה, קשור עמהם בחביבות. זהו שכתוב (בראשית מד) ונפשו קשורה בנפשו. חבוש עמהם בכסא שמתקנים לו ובמרכבה שלו בכמה שירות ותשבחות שיוֹרְדִים עליהם כמה מחנות של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל א) ואשמע את קול כנפיהם.

ובישתבח באים השׁרפים, יורדים אליו בכמה מחנות, שהם שׁרפים וחיות ואופנים, ובתפלה קול דממה דקה, כמו שבארונה (מלכים א' ט) והנה ה' עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים וגו'. שהתפלה בחשאי היא קול דממה דקה. ומשום ששם בא המלה, צריך לעמד בשבילו, ומשום זה נקראת תפלת עמידה. ומשום זה ח"י העולמים, כולל ח"י ברכות, בו מתחדד הקדוש ברוך הוא ושכינתו. יאהדוהי שעולה לחשבון אמן. ובו צריך לכרע עד שיתפקו ח"י החליות שבשדרה, וכך פשוטה בעלי המשנה.

ובשרש הראשונות צריך לתקן את שבחו, להפגס לשער המלה בהיכלו, שהיא אדנ"י. שכך עולה היכ"ל כחשבון אדנ"י. אחר שנכנס לשם ויבקש בקשתו בשמים עשרה הברכות שהן ו"ו, אחר כך נותנים לו שאלתו בשלש האחרונות, ששם צדיק בין שתי שפתיים לשון למודים, ובו השכינה היא קבלה. מהצד של הצדיקים הללו הוא אסור וחבוש (של האהבה), שמתקנים לו כסא עם המרכבה שלו, והמחנה מהצד של עץ החיים.

ושכינתא ואבא ואימא דאנון יהו"ה, לא תליא אלא בעלת כל עלאין, דאיהו מפלא ומכסה בכתרא עלאה. וחד דמסטרא דצדיקים גמורים לאו איהו חבוש ואסור בגלותא, אלא איהו אסור וחבוש עמהם ברחימו, קשיר עמהון בחביבותא. הדא הוא דכתיב (בראשית מד ל) ונפשו קשורה בנפשו. חבוש עמהון בכורסייא דמתקנין ליה ובמרכבה דילה, בכמה שירין ותשבחון דקא נחתין עליהו כמה משרין דקודשא בריך הוא. דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם.

ובישתבח אתין שׁרפים, נחתין ליה בכמה משרין, דאנון שׁרפים וחיות ואופנים. ובצללותא קול דממה דקה. כמה דאוקמוה (מלכים א, יט יא) והנה ה' עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים וגו'. דצללותא בחשאי איהי קול דממה דקה. ובגין דתמן אתא מלכא, צריך למיקם בגינה. ובגין דא אתקריאת צלותא עמידה. ובגין דא חי עלמין כליל ח"י ברפאן, ביה מתחדד קודשא בריך הוא ושכינתה. יאהדונה ח"י דסליק בחשבון אמן. ובה צריך למכרע עד שיתפקו ח"י חליות שבשדרה. והכי אוקמוה מארי מתניתין.

ובתלת קדמאין צריך לתקנא שבחוי, לאעלא לתרעא דמלכא בהיכלה, דאיהי אדנ"י. דהכי סליק היכ"ל כחשבון אדנ"י. בתר דעאל תמן וישאל שאלתוי בי"ב ברפאן דאנון ו"ו. לבתר יהבין ליה שאלתוי בתלת בתראין, דתמן צדיק בין תרין שפון לשון למודים, ובה שכינתא איהי קבלה. מסטרא דאלין צדיקיא, איהו אסור וחבוש (דרחימותא) דמתקנין ליה פורסייא, עם מרכבתא דילה ומשריתה מסטרא דעץ החיים.